

ner, f.eks. erhvervsvirksomheders forhold, vil kunne være af fortrolig karakter.

Spørgsmål nr. 12:

Hvorfor er pligtudleveringsreglerne i lovgivningen jfr. bemærkning i lovforslaget side 25, 1. sp. øverst, ikke søgt ophævet eller omformuleret samtidig med lovforslaget.

Svar:

I § 29 i forslaget til forvaltningslov er det med hensyn til sager, der rejses ved ansøgning, som hovedprincip fastslået, at oplysninger om ansøgerens rent private forhold ikke må indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed, medmindre ansøgeren har givet samtykke hertil.

Da der forskellige steder i lovgivningen – i forskellige sproglige udformninger – er fastsat regler om, at en forvaltningsmyndighed kan afkræve ansøgeren og andre, herunder andre forvaltningsmyndigheder, enhver oplysning af betydning for en sags afgørelse, er det fundet nødvendigt at fravige hovedprincippet for sådanne tilfælde.

Det må imidlertid antages, at disse regler er blevet gennemført, uden at der har været anledning til at tage stilling til betydningen af en generel regel som den nu foreslåede. En gennemførelse af en hovedregel om samtykke bør derfor efter justitsministeriets opfattelse føre til, at myndighederne, selv om de formelt ikke er forpligtet hertil, normalt også i disse tilfælde indhenter samtykke fra ansøgeren, medmindre de reale hensyn, der ligger bag den specielle regel, taler herimod.

Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, side 25, finder justitsministeriet endvidere, at det i forbindelse med en fremtidig revision af de pågældende love bør overvejes, om pligtudleveringsreglerne bør ophæves eller omformuleres som følge af gennemførelsen af forvaltningsloven.

Det har af tidsmæssige grunde ikke været muligt at foretage en fuldstændig gennemgang af lovgivningens regler om oplysningspligt. En sådan gennemgang er efter justitsministeriets opfattelse heller ikke fornøden, idet den nødvendige tilpasning af lovgivningen, som anført, vil kunne ske i forbindelse med fremtidige revisioner af de pågældende love.

Spørgsmål nr. 13:

Hvorledes vil justitsministeren i den kommende vejledning til loven nærmere definere begrebet »offentlige myndigheders interne beslutningsproces« som anført i lovforslagets § 27, stk. 1, nr. 6.

Svar:

Den offentlige forvaltning udføres af så mange forskelligartede organer, der løser meget forskellige former for opgaver, at det efter justitsministeriets opfattelse ikke er muligt generelt at »definere« offentlige myndigheders interne beslutningsproces.

Som anført side 189 i tavshedspligtsudvalgets betænkning (nr. 998/1984) har opregningen i § 27, stk. 1, af hensynet til den interne beslutningsproces til formål at angive, at der i nogle tilfælde kan være en anerkendelsesværdig væsentlig offentlig interesse i at beskytte en myndigheds interne beslutningsproces. Bestemmelsen har ifølge udvalget til formål at give offentligt ansatte med flere mulighed for frit at forberede og drøfte de sager, der er under behandling, samt tid til at overveje, hvilken stilling myndigheden skal indtage. Som eksempel kan nævnes overvejelser om, hvorvidt et lovforslag skal fremsættes eller en retssag skal føres. Under bestemmelsen kan som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 4 fra retsudvalget (L 4, 5 og 6 – bilag 3) efter omstændighederne også falde oplysninger om indholdet af drøftelser for lukkede døre i f.eks. kommunalbestyrelser. Det samme kan gælde drøftelser i kommunalbestyrelsernes stående udvalg og arbejdsgrupper. Under bestemmelsen kan endvidere falde oplysninger i de referater, forslag og planer, der udarbejdes inden for en myndighed, og den brevveksling, som finder sted inden for en myndighed, herunder brevveksling mellem en kommunalbestyrelse og dennes afdelinger, udvalg og andre administrative organer og mellem disse organer indbyrdes.

Spørgsmål nr. 15:

Hvad er begrundelsen for ikke at medtage telefonselskaberne under offentlighedsloven?

Svar:

Statens Teleråd har som led i sit almindelige tilsyn med telefonselskaberne bl.a. til